

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/527/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204152
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204152.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14 proti žalovanej J. X., X. P. G. Č.. XX za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, o zaplatenie 333,60 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 2.7.2013 č.k. 10C/173/2012-55 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 21,09 eura platbou JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1,66 eura s 9,25 % úrokom z omeškania od 11.4.2009 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva a žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 68,38 eura rovnako v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1, podľa ktorého žalobca v konaní nebol úspešný a teda náhrada trov konania mu neprislúcha a žalovaná, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov konania nežiadala priznať, preto súd vyslovil, že náhradu trov konania im nepriznáva. Ohľadom trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd skúmal účelnosť vynaložených trov konania a mal za to, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, ktorému bola poskytnutá právna pomoc boli účelne vynaložené, takže v dôsledku poskytnutia právnej pomoci došlo následne k zamietnutiu žaloby. Z uvedeného dôvodu preto súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci, a to prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci. Vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu v sume 333,60 eura je potom 1 úkon právnej pomoci v sume 26,56 eura a režijný paušál v sume 7,63 eura, teda za 2 úkony trovy konania spolu v sume 68,38 eura. Nad túto sumu súd trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, lebo úkon vyjadrenie k stanovisku žalobcu sa u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka viackrát opakoval aj v iných obdobných sporoch a ide iba o administratívny úkon, preto za tento úkon trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania trovy konania nepriznáva a zároveň zaviazže vedľajšieho účastníka nahradiť mu trovy odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že má za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutné potrebné na účelne

bránenie práva a teda nie sú účelnými trovami v zmysle ust. § 142 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, v Banskej Bystrici. Podľa jeho názoru vedľajší účastník je v tomto prípade Združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, ktorého hlavnou náplňou v jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukázať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už súdom alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nepopiera ústavné zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Vedľajší účastník odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávislé od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Ďalej uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Preto účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať aj na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Je toho názoru, že jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobnému návrhu boli nanajvýš účelné, pretože žaloba žalobcu bola nedôvodná, preto dôvody, ktoré žalobca vo svojom odvolaní uvádza sú neopodstatnené a nemajú oporu v žiadnych zákonných ustanoveniach. Podľa jeho názoru je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy, aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, ktorému bola poskytnutá právna pomoc boli v spore účelne vynaložené, ktoré následne správne právne posúdil v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Ani v priebehu

odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku a na právne normy, ktoré použil súd poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 119 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy vzhľadom na to, že tento bol založený za účelom ochrany spotrebiteľov, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov a z jeho hlavnej úlohy a cieľa vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Citované ustanovenie § 93 ods. 2 o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu je účinné od 15.10.2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z. Cieľom novej právnej úpravy podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti rušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov, teda môže združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne stanovuje, že vedľajší účastník v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania za predpokladu, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že tento priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi. Súd mal preto možnosť posúdiť účelnosť vynaloženia jednotlivých trov konania vedľajšieho účastníka prostredníctvom advokáta.

V prejednávanej veci ako vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku súd prvého stupňa správne posúdil účelnosť vynaloženia trov konania vedľajším účastníkom, ak konštatoval, že v dôsledku poskytnutia právnej pomoci došlo k zamietnutiu žaloby a teda za účelné považoval trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z 2 úkonov právnej pomoci spočívajúce v prevzatí a príprave zastúpenia a vo vyhotovení písomného vyjadrenia vo veci. nemožno preto súhlasiť s názorom žalobcu vysloveným v odvolaní, že trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva a teda neboli účelnými trovami.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané odvolacie dôvody uvádzané žalobcom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade vedľajší účastník proti neúspešnému žalobcovi, preto mu súd priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a to za 1 úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 2 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. vychádzajúc z predmetu odvolania 68,38 eura, teda za 1 úkon v sume 13,28 eura a k tomu 1 x režijný paušál v sume 7,81 eura, teda trovy odvolacieho konania spolu v sume 21,09 eura.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.